

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 538/2022
09.06.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Дубравке Дамјановић и Милене Рашић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и других, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ и других, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Радослава Тадића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу К 72/19 од 07.10.2021. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1057/21 од 02.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 09.06.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Радослава Тадића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу К 72/19 од 07.10.2021. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1057/21 од 02.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу К 72/19 од 07.10.2021. године, између осталог, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године. На основу члана 91. и 92. КЗ од окривљеног АА одузета је имовинска корист прибављена кривичним делом, па је обавезан да у корист буџета Републике Србије уплати износ од 6.086.000,00 динара. Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка ближе одређене у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1057/21 од 02.03.2022. године делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног ББ, жалбе окривљеног АА и жалбе његовог браниоца, преиначена је пресуда Вишег суда у Шапцу К 72/19 од 07.10.2021. године, у делу одлуке о казнама, између осталог, тако што је окривљени АА, за кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ („Службени гласник РС“ број 121/21) осуђен на казну затвора у трајању од 2 (две) године и 6 (шест) месеци, док у жалба браниоца окривљеног ББ, жалба окривљеног

АА, жалба браниоца окривљеног АА у преосталом делу и жалба Вишег јавног тужиоца у Шапцу, одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Радослав Тадић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, преиначи у целини побијане пресуде тако што ће окривљеног АА ослободити од оптужбе или укине пресуду другостепеног суда и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, доставио Републичком јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву за заштиту законитости указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП наводима да је погрешна одлука нижестепених судова да у конкретном случају постоје сва законска обележја кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. КЗ за које је окривљени АА оглашен кривим.

Према наводима захтева, радње за које је окривљени АА оглашен кривим нису конкретизоване јер у изреци побијане пресуде није наведено које радње је окривљени предузео као председник Управног одбора, које радње је предузео као већински власник, а које као директор предузећа „ВВ“ из ... нити се наводи у чему се те радње састоје. Шта више, радње које се описују у изреци побијане пресуде нису предузете од стране окривљеног већ од стране правних лица или физичких лица. Што се тиче радњи које је окривљени АА предузео, те радње окривљени није предузео у својству одговорног лица предузећа „ВВ“, већ у својству физичког лица, а извршилац кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. КЗ може бити само одговорно лице. Самим тим, према мишљењу браниоца, у радњама окривљеног АА за које је оглашен кривим, нема обележја било ког кривичног дела па ни кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, Врховни касациони суд оцењује као неосноване, а како су исти неосновано истицани и у поступку по редовном правном леку, то Врховни касациони суд, прихватајући разлоге дате на странама 4 и 5 образложења пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1057/21 од 02.03.2022. године, као довољне, аргументоване и јасне, на исте упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Одредбом члана 234. став 1. Кривичног законика („Службени гласник РС“ број 121/12, који се примењивао од 15.04.2013. године до 28.02.2018. године) прописано је да ће се одговорно лице које искоришћавањем свог положаја или овлашћења, прекорачењем граница свог овлашћења или невршењем своје дужности прибави себи или другом физичким или правном лицу противправну имовинску корист или другом нанесе имовинску штету, казнити затвором од три месеца до три године, а у ставу 2. истог члана, да ће се, ако износ прибављене имовинске користи прелази износ од милион и петсто хиљада динара, учинилац казнити затвором од две до десет година затвора.

Одговорним лицем у правном лицу, у смислу одредбе члана 112. тачка 5) КЗ, сматра се лице које на основу закона, прописа или овлашћења врши одређене послове управљања, надзора или друге послове из делатности правног лица, као и лице коме је фактички поверено обављање тих послова.

Врховни касациони суд налази да су првостепени и другостепени суд правилно закључили да је окривљени АА, у временском периоду од 20.06.2005. године до 27.02.2008. године, када је извршио кривично дело за које је правноснажно осуђен, имао својство одговорног лица у предузећу „ВВ“ ад ..., у смислу законског обележја кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ јер је у наведеном периоду био председник Управног одбора, који по основу закона врши одређене послове надзора, и истовремено и већински власник коме је било фактички поверено обављање послова управљања, док је од 08.11.2007. године био директор предузећа „ВВ“ ад из ..., па је самим тим и по том основу имао својство одговорног лица.

Радње које је окривљени АА као одговорно лице предузео искоришћавањем свог положаја, на начин ближе описан у изреци побијане првостепене пресуде, и себи прибавио корист у износу од 6.086.000,00 динара, и по оцени Врховног касационог суда, садрже сва субјективна и објективна обележја кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ, а како су то правилно закључили и нижестепени судови, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости његовог браниоца, адвоката Радослава Тадића, којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, оцењени као неосновани.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић